

ת"פ 8871/11/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ליאור זונה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 8871-11-16 מדינת ישראל נ' זונה(עציר)

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ליאור זונה - הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עידו יוסף

ב"כ הנאשם עו"ד לירן חסיד

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של הטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש יולי 2016, נחקר הנאשם, יחד עם מעורבים נוספים וביניהם המתלונן בחשד להלבנת הון ולביצוע עבירות נוספות. ביולי 2016 הוגש כתב אישום נגד הנאשם ושבעה אחרים בבית משפט המחוזי בתל אביב.

ביום 06.10.16 קיבל לידי אחד מן המעורבים בפרשה זו את חומר החקירה ובין היתר, את עדותו של המתלונן. בסמוך לאחר מכן ועד ליום 01.11.16, הגיע הנאשם לביתו של האחר ועיין בחומרי החקירה ובעדות שמסר המתלונן.

ביום 01.11.16 בשעה 16.10, שלח הנאשם למתלונן מסרון ובו צילומים של הודעת המתלונן המפלילה את הנאשם, הוסיף ציטוט מתוך עדותו של המתלונן וכתב "הופעלו עליך לחצים אה?? פשש בהצלחה אחינו".

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ועל הערך החברתי המוגן שהוא יכולת רשויות החוק לבצע את מלאכתן.

מדיניות הענישה הנהוגה מתחשבת בצורך להרתיע המבצעים עבירות מעין אלה.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם אמנם נעדר עבר פלילי והודה במעשים. אולם, שירות המבחן סבור כי הוא נטל אחריות חלקית על מעשיו, מרוכז בעצמו ובצרכיו ושלל הצורך בטיפול. הנאשם מתקשה לחוש אמפתיה למתלונן ובשיחה עם המתלונן, התרשם שירות המבחן כי המתלונן אשר מתגורר בסמיכות לנאשם, עדיין חושש מפניו.

הנאשם ביקש כי הרשעתו תבוטל בשל השלכה על תפקודו התעסוקתי. אולם, זה לא הצביע על פגיעה קונקרטי בעתידו בשל הרשעתו אל מול שירות המבחן. על כן, על ההרשעה להיוותר על כנה.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש את נסיבותיו האישיות של הנאשם. העבירה בה הורשע הנאשם אינה ברף הגבוה והיא יחסית פחותה. עוד הדגיש כי הרשעתו של הנאשם תהווה מכה קשה לפרנסתו ולפרנסת אנשים נוספים. לנאשם עסק בתחום האמרגנות המספק שירותים לגופים ציבוריים ובין היתר למשטרת ישראל ולרשויות מקומיות. הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמכים כלשהם על כך, משום שאין בידו מסמכים כאלו. גופים פונים אליו עקב המוניטין לו זכה ועל כך, אין בידו מסמכים.

תסקיר שירות המבחן מציין כי הנאשם נטל אחריות חלקית, משום שאז הוא הואשם גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית. ביחס לעבירה בה הורשע כעת - הטרדת עד - הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו. עוד ציין כי שירות המבחן ציין כי המסוכנות הנובעת מן הנאשם הינה נמוכה.

הנאשם הודה בביצוע העבירה וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשעתו של הנאשם.

מטעם ההגנה העידו מספר עדי אופי אשר העידו על אופיו הטוב של הנאשם ועל עזרתו לאחרים.

הנאשם סיפר בבית המשפט כי היה בקשר חברי עם המתלונן והתנהגותו נבעה מתסכולו בעקבות שיחה שניהל המתלונן עם אביו של הנאשם. הנאשם סיפר כי במסגרת עבודתו, הוא משמח אנשים ועובד רבות עם גופים דוגמת משטרת ישראל, האגודה למען החייל ובתי חולים. הרשעתו בדין תגרום לו נזק.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 37 שנים, נשוי ואב לשניים. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, כנגדו קיימים 3 תיקים פתוחים בגין עבירות כלכליות מן השנים 2011 ו- 2016.

הכיר את המתלונן במסגרת עסקית. בחלוקת התפקידים ביניהם, הנאשם ניהל את העסק והמתלונן היה הבעלים. העסק נקלע לקשיים כלכליים ומאז, מתנהלים הליכים מול רשות המיסים בשל אי תשלום מיסים.

הנאשם הודה כי ביצע עבירה של הטרדת עד, אך שלל כוונה להפחיד את המתלונן וכי בעת ביצוע העבירה, לא היה ער למשמעות מעשיו כהפרת חוק.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו, היה מרוכז בעוול שנגרם לו מצידו ובפרט, בפגיעה שנגרמה לו, לשמו עם הגשת התלונה נגדו. הנאשם מסר כי כיום, אין לו קשר עם המתלונן, למרות שהם מתגוררים בסמיכות.

הנאשם שלל צורך בטיפול ומסר כי העבירה אינה אופיינית לאורח חייו, תוך שהוא שולל דפוסי אלימות. כן, הביע חשש מפגיעה עתידית במידה ויורשע, אך לא הציג מסמכים בנושא.

בשיחה טלפונית עם המתלונן, התרשם שירות המבחן כי הוא עדיין חושש מן הנאשם, על אף שמאז, הנאשם לא יצר עמו קשר.

שירות המבחן ציין כי בולטים קשייו של הנאשם לראות את הפגיעה במתלונן, היותו ממוקד בעצמו ובצרכיו והתנהלות אימפולסיבית תוך קשיי תקשורת במצבי קונפליקט.

הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך וכך גם חומרתה הצפויה.

שירות המבחן נמנע מלהמליץ המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ כי תוטל עליו ענישה דוגמת מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות אשר מהווה ענישה קונקרטיה ומוחשית המהווה הרתעה ומפחיתה סיכון להישנות מקרים דומים.

דיון

הנאשם הורשע בעבירה של הטרדת עד.

ב"כ הנאשם עתר כי עניינו של הנאשם יסתיים באי הרשעה, עקב נסיבותיו המיוחדות של הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים

המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו. לנאשם עסק בתחום האמרגנות. האמירה לפיה העסק מספק שירותים לגופים ציבוריים אינה מספיקה. הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו וכי הרשעתו בדין תגרום לגופים מסויימים לא לשכור את שירותיו. אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי. כמו כן, אין מדובר בעסק המספק שירותים רק לגופים ציבוריים אלא בעסק בידורי אשר מעצם טיבו יכול לספק שירותים למגוון האוכלוסייה. אוסיף ואציין כי הודייתו בביצוע העבירה והיותו אדם בעל אורח חיים נורמטיבי אין בהם די כדי להוות שיקול לעניין זה.

עוד אציין כי הימנעות מהרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. הנאשם במעשיו, פגע בתחושת הביטחון של הפרט, בתקינות עבודת רשויות אכיפת החוק ובסדרי שלטון ומשטר תקינים. אלו מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, לפיהם ניתן להורות על המנעות מהרשעה של הנאשם, אינם מתקיימים.

על כן, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים, כאמור, ממעשיו של הנאשם הינם הגנה על פרטיותו של הפרט ותחושת הביטחון הפיזית והנפשית. כן, פגע הנאשם בסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת ובין היתר, בתקינות עבודת רשויות אכיפת החוק.

עבירה זו - יש בכוחה כדי לפגוע בטוהר ההליך השיפוטי ולכרסם אושיות משפט. חומרת עבירות אלו טמונה בנזק הרב אשר עלול להיגרם כתוצאה מביצוען, הן לפרט והן לציבור בכללותו.

יפים דברי כב' הנשיא (בדימוס) שמגר בע"פ 526/90 בלזר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 133 (1991) (פסקה 41):

"הרי מובן, כי בסכסוך- פלילי או אזרחי... אסור להפעיל כל אמצעי וכל תכסיס כדי להביא לשינוי עמדת היריב או עדין, ועיקרו של דבר, אם כבר החלה חקירה רשמית על פי דין, אסור לסובב את העד בפעולות לחץ ובהטרדות, גם אם הדבר עשוי להביא לתוצאה

המקווה, היינו לשינוי עמדת העד. דיני העונשין מגנים על האינטרס הציבורי, המתבטא בחתירה לבירור נאות של האשמות פליליות בצינורות הרשמיים הניטראליים, המקיימים אותה שעה את החקירה או את המשפט."

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה פגיעה ממשית.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. לכך, יש ליתן משקל מסויים. עוד יש ליתן משקל לכך כי שירות המבחן ציין בתסקירו כי הסיכוי להישנות התנהגות אלימה מצידו של הנאשם הינו נמוך וכך, גם חומרתה הצפויה של ההתנהגות. עוד ינתן משקל לכך שהעבירה אותה ביצע הנאשם מצויה ברף התחתון.

לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, הנני גוזרת על הנאשם ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסכום של 1,000 ש"ח או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/11/17 והשני ביום 1/12/17. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.